

אסתר כהן / מבטם של פרחי הבר על ארץ ישראל

ברישום פרטני בעט כדורי, על מפה גיאוגרפית או על נייר חלק, אסתר כהן נוגעת ביחסים בין הטבע לאדם, בריטואלים תרבותיים ובסימון והגדרת גבולות ממשיים וסמליים. היא מתעדת תהליכי צמיחה וקמילה, אשר מתכתבים עם מגדירי צמחים ועם אמני עבר מנקודת מבט ביקורתית עכשווית.

עבודתה של כהן מאופיינת בסדרתיות, למשל בסדרת הפרחים שלה. הפרחים המצוירים הם עבודה חלק מריטואל עונתי מקומי, שבו אנשים יוצאים לצפות בפריחה האופיינית החולפת, והם מייצגים לדידה את המוות והחיים בתוך מחזור אינסופי מתמשך. בדיפטיכון מסדרה זו, ללא כותרת (2015), אשר צויר בהשפעת מבצע צוק איתן, היא מציגה את שני צדי המלחמה מנקודת המבט של הפרחים. ברישום פרטני, אך אקספרסיבי ונוקב, גם המלחמה נכנסת למחזור האינסופי של החיים והמוות בארצנו.

העיסוק הפוליטי נוכח גם בסדרת המפות שלה. היא משתמשת במפות גיאוגרפיות מקוריות של ארץ ישראל מתקופות שונות והופכת אותן למצע שעליו היא מציירת את פרחי ארצנו וצמחיה. הרישום חסר הגבולות של פרחי הבר על המפה מחקה את צמיחתם הפראית בטבע הפתוח, צמיחה שאינה מכירה בגבולות מדיניים מעשה ידי אדם. בעבודתה פרגים מתבוננים על הנגב (2015), שצוירה גם היא בהשפעת מבצע צוק איתן, פרחי הפרג השחורים מתבוננים על המפה ועוקבים אחר פני הארץ המשתנה.

אסתר כהן נולדה ב־1972 בתל אביב. 1999: השלימה בהצטיינות את לימודיה באמנות פלסטית במדרשה לאמנות (BAEd). הציגה בתערוכות במוזיאון חיפה, מוזיאון פתח תקוה, מוזיאון תל אביב לאמנות, בבית האמנים בתל אביב ועוד. חיה ועובדת בתל אביב.

עדי מלכה ומאיה שלו